

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΖΗΤΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Ὁ ἑφετεινὸς τῆς πρωτεύουσας δημοτικὸς ἀγὼν κατὰ τοῦτο διαφέρει τῶν προγενεστέρων, καθόσον ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ὁτὲ μὲν εἶχον καθαρῶς δημοτικὴν χροιάν, ὁτὲ δὲ καθαρῶς πολιτικὴν, μεταξύ δηλαδὴ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, οὗτος κέκτῃται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σημασίαν κοινωνικὴν. Τὸ ρεῦμα, ὅπερ περιμένει νὰ ἴδῃ μία συνάδελφος, ἀπὸ τῶν κορυφῶν τοῦ Πάρνηθος ἢ τοῦ Ὑμηττοῦ ἢ ἀπὸ κανέν ἄλλο κεφαλᾶρι καταβαίνον, δὲν εἶναι ρεῦμα ὅπως τὸ ἔνοοι αὐτή, ὑπὲρ τινος δηλαδὴ τῶν πέντε ὑποψηφίων. Διότι, ἂν ὄχι μεταξύ τῶν πέντε, ἀλλὰ μεταξύ τῶν τεσσάρων αἱ συμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι εἶναι διηρημέναι ὄχι ἐν δυσαναλογίᾳ καταπληκτικῇ, ἀλλ' ἐν ὀμαλῇ ἀριθμητικῇ διαφορᾷ ψήφου. Οὗτος τοῦ Κηφᾶ, ὡς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον, ἐκεῖνος τοῦ Ἀπολλῶ· αὐτὸς εἰς τὸν Φρεαρίτην· ὁ ἄλλος εἰς τὸν Σούτσον. Ἐν μέσῳ τοιούτων διαιρέσεων δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ ρεῦμα προσωπικόν. Ἐκαστος ἔχει τοὺς φίλους καὶ τὸ κόμμα του, τὰς συμπαθείας καὶ τὰ μίσση του· αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ χωρίσματα μένουσι λοιπὸν στρατοπεδευμένα, ἄρα καὶ στάσιμα, μὴ κινούμενα, μὴ ρέοντα· ρεῦμα ἄρα δὲν ὑπάρχει, ὑπάρχουν ὀμάδες συμπεπυκνωμένα, τίς συμπαγεστέρα, τίς χαλαρωτέρα, ἢ μία μειζων, ἢ ἄλλη ἐλάσσων. Διὰ νὰ σχηματισθῇ ρεῦμα ἢ ἀπαιτεῖται διωγμὸς ἢ ἀπαιτεῖται ἐνθουσιασμὸς. Τοιοῦτος διωγμὸς ὑπῆρχεν εἰς τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν κατὰ τοῦ Κυριακοῦ· καὶ ἐνθουσιασμὸς ὑπὲρ τοῦ Σούτσου· ἀντὶ τούτων τῶρα ὑπάρχουν φρόνιμος συμπολίτευσις ὑπὲρ ἐνὸς καὶ φρόνιμος πάλιν ἀντιπολίτευσις ὑπὲρ ἄλλου καὶ οἰκοκυραϊκὴ ὑποστήριξις ὑπὲρ τρίτου ὡς ἀνήκοντος εἰς οἰκογένειαν ὑπηρετήσασαν ἑκατοστίας ἐκλογέων. Ὁ Σούττος ἔχει τὰ ἔργα του καὶ τοὺς φίλους του· ὁ Φρεαρίτης τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τοὺς ἰδικούς του· ὁ δὲ Καλλιφρονᾶς τοὺς φίλους τῆς ὄντως ὑπὸ τὸν γέροντα λευκομάλλην βουλευτὴν πατέρα πατριαρχικῆς οἰκογενείας του. Μεταξὺ τῶν τριῶν ρεῦμα βεβαίως δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ, ἂν καὶ ἡμεῖς ὅπου μεταβαίνωμεν ἀντιλαμβάνομεθα, ἂν ὄχι ρεῦμα, ἀγάπην ὅμως πολλὴν πρὸς τὸν Σούτσον, ὡς γεμίσαντα νερὸ τὰς Ἀθήνας.

Ὑπάρχει ὅμως ἄλλο ρεῦμα, ὅπερ ἢ ἐν λόγῳ συνάδελφος δὲν θέλει νὰ ἀντιληφθῇ. Ὑπάρχει τὸ ρεῦμα τῆς **Ἐξαγορᾶς** ὅπερ τὴν πηγὴν του ἔχει ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ κ. Μελά, καὶ ὑπάρχει ἄλλο ρεῦμα τῆς ἀντιδράσεως, τὴν πηγὴν του

ἔχον ἐκεῖ ὅπου τὰ νερὰ δὲν ἐσάπησαν ἀκόμη, ὅπου τὸ πράσινον στρώμα τῆς σήψεως δὲν ἐξήπλωσε τὴν νεκρὰν του ἐπιφανείαν καὶ ὅπου τὰ ἔντομα καὶ τὰ βακτηρίδια καὶ αἱ ἀναθυμιάσεις καὶ οἱ μικροσκοπικοὶ ὄργανισμοὶ δὲν περιπνιπνται φθείροντες πᾶσαν ἀτμοσφαιρικὴν ὑγείαν καὶ διαύγειαν. Δὲν ὑπάρχει ἄρα ρεῦμα μεταξύ προσώπων, ὑπάρχει ρεῦμα μεταξύ ἀρχῶν.

Εἰς τὰς δημοτικὰς ὑποψηφιότητας συμβαίνει φέτος μία ἐπανάστασις. Καὶ τὴν ἐπανάστασιν αὐτὴν τὴν ἀντιπροσωπεύει ὁ κ. Μελάς. Καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ οὐδέποτε ἐτόλμησε νὰ παρουσιασθῇ ὑποψήφιος δήμαρχος ἢ βουλευτὴς μετ' ἐλπίδων ἐπιτυχίας ἄνθρωπος ξένος τοῦ τόπου, ἄπορος πάσης ἐπιρροῆς, μὴ πολιτευθεὶς προηγουμένως, μὴ ἀνήκων εἰς οἰκογένειαν πολιτευθεῖσαν ἢ ἀγωνισθεῖσαν, μὴ μέτοχος κόμματος ὑφισταμένου, μὴ ἐργασθεὶς κομματικῶς ἢ ἠθικῶς ἢ διοικητικῶς ἢ ἐκλογικῶς, μὴ ἔχων νὰ δεῖξῃ τίποτε διὰ τὸ ὅποιον νὰ ζητῇ ψήφους καὶ ἀξίωμα. Πρῶτην φορὰν οἱ κανόνες αὐτοὶ παραβιάζονται ὑπὸ τοῦ κ. Μελά, ἀνθρώπου χθὲς τε καὶ πρῶτῃς θεωρουμένου ἀκόμη Φράγκου, ἀφιερωμένου εἰς τὴν μηδὲν ἑλληνικὴν ἔχουσαν Λέσχην, πρῶτον ἐμποροῦπαλλήλου ἐν Ὁδησσῷ, κερδίσαντος κατόπιν ἐν Λαχεῖον, κτίσαντος οἰκίας, ἀνακατωθέντος ἔπειτα εἰς ἐταιρίας, γνωστοῦ ὡς ἔχοντος ἀδυναμίαν εἰς συλλογὰς εἰκόνων, δι' οὐδενὸς συνδέσμου μετὰ τοῦ τόπου συνδεδεμένου, μὴ καλημερίζοντος κανένα, κάμνοντος τὸν καθαρὸν ἀριστοκράτην, ἀναμιχθέντος εἰς τὸ ταμεῖον τῆς *Ἐθνικῆς Ἀμύνης*, ἧς ὅλος ὁ βίος ὑπῆρξε σκάνδαλον, προτιμωμένου διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ εἰς μερικὰ συμβούλια, ἀφῆνης δὲ ξεφυτρώσαντος πρὸς ἐκπληξίν πάντων ὑποψηφίου δημάρχου! Εἶνε ἀληθὲς ὅτι συγχρόνως ὅσοι τὸν ἐγνώριζον ἀνωμολόγουν τὴν καλωσύνην καὶ τὴν ἀγαθότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὸ φιλόανθρωπον αὐτοῦ! Ἰδιότητες χριστιανικαί, αἷτις ἂν ἐβάρυνον εἰς τὴν ἐκλογικὴν πλάστιγγα, θὰ ἀνεδείκνυον δήμαρχον τὸν Μητροπολίτην.

Ἄλλ' ἐπὶ τίνι λοιπὸν τίτλῳ ἀπετόλμησεν ὁ κ. Μελάς τὴν ὑποψηφιότητά του; Ἄν μόνον ἐφ' οἷς ἄνω ἀπειρηθήσαμεν, τότε μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ Μενιδιάτου, τοῦ ἐπιλεγομένου *Κοιμπακία*, οὐδεμίαν ὑπάρχει ἠθικὴ διαφορὰ. Διότι ὅπως τοῦ τελευταίου τὴν ὑποψηφιότητα ἀποδίδωσιν ὁ κόσμος εἰς νευρικὴν ἀταξίαν, εἰς τὴν αὐτὴν νευρικὴν ἀταξίαν θὰ ἠναγκάζετο πᾶς τις νὰ ἀποδώσῃ καὶ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Μελά. Καὶ ὅμως ἢ τοῦ κυρίου αὐτοῦ δὲν ἐγένετο δεκτὴ

μεθ' ἰλαρότητας, ὡς ἡ τοῦ ταλαιπώρου ἀρχιμηχανικοῦ Μενιδιάτου, ἀλλὰ τούναντίον μετὰ σοβαρότητας, τί λέγομεν, μετὰ φόβου, μετ' ἀγανακτήσεως. Διατί;

Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὁ κατήφορος, εἰς ὃν βαίνουν τὰ ἐκλογικὰ μᾶς ἤθη. Ἀποξήρασις δηλαδή πάσης ἀρχῆς καὶ σφρίγγος καὶ θάλλπος παντός συμφέροντος ἀτομικοῦ. Πνιγμονὴ παντός ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ πατρίδος, κ' εὐημερία παντός ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ προσώπων. Ἀδιαφορία περὶ τῆς τύχης τῆς ἀναμορφώσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, τῆς ἐνώσεως ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ενδιαφέρον δὲ περὶ θέσεων, ὠφελειῶν, καταχρησῶν καὶ παρανομιῶν. Ἐχθρὰ καὶ μῖσος καὶ πόλεμος ἐναντίον πανελληνίου πολιτικῆς, φιλία καὶ ἔρωσ καὶ ἀγάπη ὑπὲρ πάσης στενῆς καλλιεργούσης σχέσεις καὶ συμφέροντα πολιτικῆς.

Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὁ κατήφορος αὐτὸς καὶ προβλήθη φανερά ἡ ἐρώτησις: Ποῦ βατιζόμενος βάζει κάλπην ὁ Μελάς; Μία δὲ φωνὴ ἀπελπιστικὴ καὶ παρὰ φίλων καὶ παρὰ ἐχθρῶν, καὶ παρὰ τιμίων καὶ μὴ τοιούτων, καὶ παρὰ μικρῶν καὶ παρὰ μεγάλων ἠκούσθη: **Εἰς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων συνεταίρων!**

Καὶ ἰδοὺ ἐσχηματίσθησαν δύο ρεύματα, τὰ ὅποια δὲν θέλει νὰ ἴδῃ ἡ ρευματοδιώκτις συνάδελφος. Ἐν τῷ ὅποιον κατέκλυσε τὴν αὐλὴν τοῦ Μελά καὶ ἄλλο ὅπερ ἀπῶθει καὶ ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος καὶ ἀπὸ τῆς τάξεως εἰς τὴν ἀνήκει ὁ νεοφώτιστος ὑποψήφιος.

Ἐπάρχει καὶ μία μερὶς ἄλλου εἶδους διεσθαρμένων, ἡ τῶν ἐλαφρῶν καὶ κομφῶν καὶ φιλοχόρων κ' ἐπιπολαίων, οἵτινες ὑποστηρίζουν τὸν Μελά, διότι ἔχει ἓνα Λακροῦ ἢ κλένενα Μεσονιὲ εἰς τὴν σάλα του, διότι δίδει ἓνα χορὸν μετημφιεσμένων ἀπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὰς αἰθούσας του, διότι γενόμενος Δήμαρχος μπορεῖ νὰ δώσῃ δύο, διότι ὑπόσχεται νὰ μᾶς κτίσῃ θέατρον, ὅπερ θὰ μᾶς κάμῃ πλέον Εὐρωπαϊκούς ἀπ' ὅτου εἴμεθα, συντελοῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θεσμοῦ τῶν κόκκωτων, αἵτινες ἐπλημμύρισαν τὰ ξενοδογεῖα σπαράσσουσαι ἤθη, παρουσίαν, φρόνημα καὶ υγιείαν. Ἡ τάξις αὐτὴ εἶναι ἡ ἐντιμότερα σχετικῶς, ἡ ὑποστηρίζουσα τὸν κ. Μελᾶν ἐκ καθαροῦ πλατωνικοῦ ἔρωτος.

Ἄλλας ψήφους πλὴν τῆς τάξεως αὐτῆς, ἥτις ἔχει καὶ αὐτὴ πάλιν ὑποκεκρυμμένον συμφέρον εἰς τὰ βάρη τοῦ κυλικείου ἐνὸς χοροῦ καὶ τὰς κυμάνσεις ἐνὸς βάλς καὶ τὰς παρουσιάσεις εἰς προικοφόρους δεσποινίδας καὶ τὰς εἰς ἐκδρομὰς καὶ διασκεδάσεις δωρεὰν συμμετοχὰς καὶ τὰς ἐπιδείξεις εἰς τὸν λεγόμενον κόσμον ἄκοσμον, ὅπου τὰ αἰσθήματα κατασκευάζονται ἐκ πλοῦτος πούδρας καὶ αἱ ἰδέαι ἀπὸ νήματα δαντελῶν, καμμίαν ἄλλην ψῆφον δὲν θὰ λάβῃ ὁ Μελάς ἀμικτον ταπεινοῦ ὕλικου συμφέροντος, αἰσχροῦ μισθαρίου, ἀναδεικνύοντος τὰς Ἀθήνας χῶραν εἰλώτων καὶ τὸν Μελᾶν Μούμιον κατακτητὴν διὰ τοῦ χρυσοῦ τῶν ἰσπεφάνων καὶ τώρα φεῦ! χρυσοστεφάνων μόνον Ἀθηναίων.

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα; Ὅτι ὁ δῆμος θὰ πωληθῇ εἰς ἑταιρίαν τῶν χρυσοκονθάρων, οἵτινες θὰ τὸν ἐκμεταλλευθῶσι, θὰ τὸν ρυπάνωσι, θὰ τὸν καταφρονήσωσι, θὰ τὸν ποδοπατήσωσι, θὰ τὸν ξεγυμνώσουν καὶ θὰ τὸν ὑποδουλώσουν;

Ἐὰν δὲ συνδυάσωμεν τὰς σχέσεις τοῦ κ. Μελά μετὰ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ οικονομικὸν πρόγραμμα τοῦ τελευταίου κηρυχθέντος πλέον ὑπὲρ τῶν πιεζόντων τὰς κατωτέρας τάξεις ἐμμέσων φόρων καὶ κατὰ τῶν ἀμέσων τοῦ κινητοῦ πλοῦτου, τῶν ἑταιρικῶν κεφαλαίων, τῶν χρηματιστικῶν εἰσοδημάτων, τῆς τραπεζικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν ὅτι τώρα μάλιστα

βράζει τὸ ζήτημα τῆς γαιοκτησίας ἐν τῇ πρωτεύουσῃ σχηματισθέντος ἀτιμωτάτου οἰκοπεδικοῦ ἐμπορίου, εἰς ὃ ἐν μεγάλῳ ἔχουν λειψοδοσίας οἱ συνέταιροι τοῦ Μελά προαλειφόμενοι εἰς τὴν ἐξαγορὰν ὅλης εἰ δυνατόν τῆς Ἀττικῆς συγκράτησιν ἐπομένως ὅλων τῶν γαιῶν εἰς χεῖρας ὀλίγων ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ ἐδῶ μικροσκοπικὴν Ἰρλανδίαν, ἐὰν συλλογισθῶμεν πόσῃ ἐπιρροὴν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ διαχείρισις τοῦ δήμου ἐπὶ τοῦ οἰκοπεδικοῦ τούτου ζητήματος, τὸ ὅποιον θὰ ἀποβῇ ὅλον ὑπὲρ τῆς τάξεως τῶν χρυσοκονθάρων, μελετώντων νὰ συστήσωσιν ἑταιρίας κερδοσκοπικὰς καὶ διὰ τὸ νερὸ ποῦ πίνομεν καὶ διὰ τὰ σφαγεῖα καὶ διὰ τοὺς δρόμους καὶ διὰ τὸν ἀέρα τὸν ὅποιον ἀναπνέομεν, καὶ νὰ ἐπιβάλλωσι φόρους ἐπὶ φόρων καὶ πρόσθετα τέλη ἐπὶ προσθέτων, ἀποφεύγοντες πάντα ἄμεσον φόρον ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῆς πολυτελείας καὶ τῶν ἐκ τοῦ παραχρῆμα κερδῶν των, τότε θελομεν ἐννοήσῃ τὴν στρατηγικὴν τῆς τάξεως αὐτῆς, προβαλοῦσης ἓνα τῶν ὀλιγώτερον ἀντιπαθητικῶν τῆς, ἴσως δὲ καὶ τὸν ὀλιγώτερον ἄρπαγα, ἵνα βάλωμεν ἐς τὸ χεῖρι τὸν Δῆμον Ἀθηναίων καὶ δι' αὐτοῦ ἐγκαταστήσωσι πλεόν τὴν πλουτοκρατίαν τῶν τυραννικῶν καὶ ἀρακρατικῶν.

Αὕτῃ εἶνε ἡ κοινωνικὴ σημασία τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος τῆς πρωτεύουσας, ἐφ' οὗ προσκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν συνδημοτῶν καὶ συμπολιτῶν μας.

Καλιθέαν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ αὐριανὸν φύλλον τῆς Ἑστίας προσφέρει τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ εἰς τὰς ὀκτὼ πρώτας σελίδας ἄρθρον τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου. Ἰδοὺ ἡ ἐπιγραφή του, ἀρκετὰ περίεργος: *Ἡ καθολικὴ μυστικὴ διὰ σφαιροῖδαν ψηφοφορία... ἐν Ἀφρικῇ. (Ἐκλογικαὶ σκηναὶ ἐν ἔτει... 2400).* Ἀναγνώσατέ το, κύριοι ἐκλογεῖς καὶ ἐκλεξίμοι τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ, καὶ θὰ νομίσητε, — τί παράδοξος σύμπτωσις! — ὅτι πρόκειται περὶ τῆς παρουσίης ἐν Ἀθήναις δημοτικῆς κινήσεως, καὶ τῶν μετὰ ὀκταήμερον ἐκλογῶν, ἐνῶ, θεὸς φυλάξῃ, τὸ Μαρόκον, ἐνῶ διαδραματίζονται αἱ χαριέσταται ἐκτεθειμέναι ἐκλογικαὶ σκηναὶ, δὲν εἶνε ἡ Ἑλλάς, οὐδὲ ἡ Ταγγέρη αἱ Ἀθῆναι, οὐδὲ ὁ Χαλέμου-αλ-Ταρίφ, ὁμογενὴς ὑποψήφιος, οὐδὲ τὸ 2,400, τὸ σωτήριον ἔτος 1883, οὐδὲ ἡ φαντασίαι, παρατηρητικότης! Καὶ ὅμως θὰ ἰδῆτε κ' ἐκεῖ σαλῶνια ὑποψηφίων, καὶ κουβένταις ἐκλογέων, καὶ ἐπισκέψεις ψηφοθηρῶν, καὶ ἐντυπα χαρτί ἐκλεξίμων, καὶ πυρετὸν καὶ ἀγωνίαν καὶ προσδοκίαν, καὶ ὕστερα τὴν ἀπελπισίαν τῆς ἀποτυχίας, τῆς ὁποίας τὴν ζοφερὰν ἡρεμίαν διακόπτει ἄρα καὶ ὁ τελευταῖος ἐκλογικὸς θόρυθος, ὁ εἰς τὴν οὐρανὸν τοῦ σκύλου προσδεθείς τεκεκέξ· ὅλα ταῦτα ἐκτίθενται ἐν ἐκλεκτῇ καὶ καλλιλόγῳ χάριτι, ποιικιλόμενα διὰ πλουσίου καὶ ζωντανοῦ διαλόγου, καὶ πιστῆς περιγραφικότητος.

Ἰδοὺ π. χ. ἀποσπασμα συνδιαλέξεως μεταξὺ ἐκλογέων τοῦ πλουσίου δημάρχου Χαλέμου-αλ-Ταρίφ:

- Ἄδεν τοῦ φτάνει τώρα ὁ παρὰς, θέλει καὶ δόξα.
- Τὴν θέλει! φωνεῖ ὁ χορὸς.
- Ἐμεῖς ἔχουμε δόξα γιὰ πούλημα, αὐτὸς ἔχει παρὰ γιὰ δόσιμο· τὸ λοιπὸν... τράμπα!
- Τράμπα! φωνεῖ ὁ χορὸς.
- Κι' ἂν κάμῃ τὸν κουφό;
- Κάνουμε κι' ἐμεῖς τὸ στραβό.